

ROMÂNIA
TRIBUNALUL B.
SECȚIA I CIVILĂ
Dosar nr. XXX/XXX/2019

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 21 noiembrie 2019

Completul constituit din:

PREȘEDINTE X.X.

Judecător X.X.X

Grefier X.X.X.

Pe rol pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție formulată în cauza privind pe apelanta A.A.A.A, cu sediul procesual ales la cabinetul de avocat X, din O., str. X nr.3, județul B. și pe intimatele B.B., cu sediul în S., județul B. și C.C., cu sediul în O, X nr.5, județul B, împotriva sentinței civile nr. XXX/XXX.2019 pronunțată de X.X., având ca obiect fond funciar.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței de judecată că dezbaterea cauzei a avut loc la data de 06 noiembrie 2019, conform celor consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când, în vederea deliberării și a depunerii de concluzii scrise, a fost amânată pronunțarea pentru acest termen de judecată.

**TRIBUNALUL,
DELIBERÂND**

Asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție potrivit art. 519 Cod de procedură civilă, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. XXX/XXX.2019 a X.X. a fost respinsă cererea formulată de către reclamanta A.A.A.A, în contradictoriu cu pârâtele B.B. și C.C.

Împotriva acestei hotărâri a promovat apel apelanta A.A.A.A., solicitând, în esență, schimbarea sentinței cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate.

În ședința de judecată din data de 25 septembrie 2019, reclamanta, prin reprezentantul său convențional, a solicitat suspendarea cauzei, având în vedere că înțelege să solicite sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedura prevăzută de art. 519-521 CPC, pentru a se pronunța asupra unor chestiuni de drept și a lămuri dacă sesiile, ca instituții juridice specifice dreptului civil din Transilvania, inclusiv după 06.03.1945, conferă titularului lor calitatea de persoană îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate, având în vedere ipoteza art. 22 alin. 1 din legea nr. 18/1991,, au posedat în trecut terenuri agricole” având în vedere că la nivelul instanțelor de judecată, există practică neunitară cu privire la aceste chestiuni de drept și că de dezlegarea acestei chestiuni depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte.

În aceste condiții instanța, la termenul de judecată din data de 06.11.2019 a pus în discuție sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu următoarea chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei: dacă sesiile, ca instituții juridice specifice dreptului civil din Transilvania, inclusiv după 06.03.1945, conferă titularului lor calitatea de persoană îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate, având în vedere și ipoteza art. 22 alin. 1 din Legea 18/1991: „.....au posedat în trecut terenuri agricole.

Tribunalul apreciază ca fiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 Codul de procedură civilă, respectiv: existența unei cauze aflate în curs de judecată; cauza

să fie soluționată în ultimă instanță, cauza să se afle în competența legală a unui complet de judecată al ÎCCJ, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza, ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia ÎCCJ să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele condiții sunt îndeplinite, întrucât litigiul este în curs de judecată, tribunalul investit cu soluționarea cauzei urmează să soluționeze pricina în ultimă instanță prin pronunțarea unei hotărâri definitive potrivit art. 634 alin.1 pct.4 Cod procedură civilă, iar cauza se află în competența legală a unui complet de judecată al tribunalului investit cu soluționarea litigiului.

Cât privește admisibilitatea din perspectiva condiției privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, tribunalul reține că și această condiție este îndeplinită, având în vedere modul de interpretare diferit al sintagmei *au posedat în trecut terenuri agricole* din cuprinsul art. 22 din Legea 18 din 1991.

Chestiunea identificată are și un caracter de noutate, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat prin niciunul dintre modurile prevăzute de lege, nu a făcut obiectul unui recurs în interesul legii și nici al unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Tribunalul a identificat jurisprudență relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezbaterii, respectiv sentința civilă nr. XXX/10.10.2018, definită prin decizia civilă nr. XXX/A/2019 a T. B., pronunțate în dosarul nr. XXX/XXX/2017 al J. M., fiind respinsă cererea de chemare în judecată formulată de A.A.A și sentința civilă nr. XXX/16.04.2018, definitivă prin decizia civilă nr. XXX/A/2019, pronunțate în dosarul nr. XXX/XXX/2017 al J. M., dosar în care a fost admisă cererea de chemare în judecată formulată de A.A.A, A.

Punctul de vedere al apelantei -reclamantă este în sensul că sesiile pot fundamenta o cerere de reconstituire a dreptului de proprietate, dată fiind natura juridică particulară și, mai ales, caracterul perpetuu al posesiei, ce implică imposibilitatea stingerii ei prin neuz.

Într-o altă ordine de idei, faptul că sesiile nu se mai regăsesc în dreptul civil postdecembrist nu poate constitui, per se, un impediment în procesul de reconstituire, având în vedere preeminența caracterului reparator al legilor fondului funciar și principiul interpretării socio-istorice a legilor.

Punctul de vedere al intimatului-pârât este în sensul că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere practica neunitară a interpretării termenului „sesie”.

Potrivit art. 22 alin. 1 din Legea 18/1991: *Din terenurile agricole, comisiile vor atribui în proprietate, la cererea comisiilor parohiale ori a altor organe reprezentative ale comunităților locale de cult - din mediul rural -, o suprafață de teren de până la 5 ha în echivalent arabil pentru fiecare parohie sau schit, aparținând cultelor recunoscute de lege, ori de până la 10 ha teren agricol în echivalent arabil în cazul mănăstirilor, în măsura în care toate aceste așezăminte **au posedat în trecut terenuri agricole** preluate de cooperativele agricole de producție, iar în prezent nu au asemenea terenuri ori au suprafețe restrânse. În zonele necooperativizate, reconstituirea dreptului de proprietate se va face din terenurile aflate în proprietatea statului și în administrarea primăriilor, la propunerea acestora, prin ordinul prefectului.*

Opinia tribunalului este în sensul că sesiile, ca instituții juridice specifice dreptului civil din Transilvania, inclusiv după 06.03.1945, conferă titularului lor calitatea de persoană îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate, având în vedere și ipoteza prevăzută de art. 22 alin. 1 din Legea 18/1991: *...au posedat în trecut terenuri agricole*, cu atât mai mult cu cât aceste sesii erau înscrise în coala A a CF-urilor, cum este și cazul în speța de față.

Având în vedere toate aceste considerente, caracterul de noutate al problemei de drept și necesitatea unei interpretări a normei de drept, apreciind atât admisibilitatea cât și oportunitatea dezlegării chestiunii controversate de drept, în baza art. 519 și art.520 alin. 1

Cod de procedură civilă, tribunalul va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu a acesteia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu următoarea chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei:

-dacă sesiile, ca instituții juridice specifice dreptului civil din Transilvania, inclusiv după 06.03.1945, conferă titularului lor calitatea de persoană îndreptățită la reconstituirea dreptului de proprietate, având în vedere și ipoteza art. 22 alin. 1 din Legea 18/1991: „...*au posedat în trecut terenuri agricole.*

Suspendarea judecării cauzei în temeiul art. 520 alin. 2 Cod de procedură civilă până la până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 noiembrie 2019.

PREȘEDINTE,
X.X.

JUDECĂTOR,
X.X.X.

GREFIER,
X. X. X.

Red. înch. jud. X.X
Tehnored. XX/XX.
5 exemplare, azi 25.11.2019

S-au emis 3 comunicări, azi,2019, cu:

1. apelanta A.A.A.A, cu sediul procesual ales la cabinetul de avocat X, din O., str. X nr.3, județul B.
2. intimata B.B., cu sediul în S., județul B.
3. intimata C.C., cu sediul în O, X nr.5, județul B